

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 11C/84/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815201167
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8815201167.1

Rozhodnutie

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpeného: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., AK, Dr. VI. Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanej: P. W., K.. XX.XX.XXXX, K. Z. XXX, XXX XX K. Z., o zaplatenie 228,76 eur s prísl., t a k t o

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 184,72 eur spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy 184, 72 eur od 25.10.2013 a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 10,23 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 41,60 eur na účet právneho zástupcu žalobcu AK Bobák, Bollová a spol., s.r.o. a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 228,76 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne z dlžnej sumy od 25.10.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie návrhu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaná uzatvorili zmluvu č. A5622738, č. A4344782, č. A5345115, č. A5240728 a č. A2693171, ktorých neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv žalobca vypožičal žalovanej 5 ks SIM kariet, ktoré umožňujú žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXX U. XXXXXXXXXXX. Žalobca sa domáha nároku vo výške škody voči žalovanej, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón/komunikačné zariadenie Nokia 1616 a to vo výške 6,67 eur a LG P350 Optimus ME a to vo výške 34,17 eur (ďalej len „škoda“).

Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou (ďalej len „výsledná suma“), t. z. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaná žalobcovi spôsobila tým, že získala mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Žalovanej bola predĺžená zmluvná viazanosť v súlade s dodatkom k zmluve čl. 2 bod 2.6 dodatku. Žalovaná si bola v zmysle Dodatku vedomá, že mobilný telefón/komunikačné zariadenie je jej predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaná zaviazala užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy

zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia). Pri výpočte spôsobenej skutočnej škody žalobca zohľadnil počet celých mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia dodatku k zmluve do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti zo strany žalovanej. Výpočet spôsobenej skutočnej škody, ktorú žalovaná spôsobila žalobcovi je nasledovný: Nokia 1616 akciová cena - 0,98 eur, predajná cena - 33,00 eur, poskytnutá zľava - 32,02 eur, uplatnená škoda - 6,67 eur, LG P350 Optimus ME - akciová cena - 1,00 eur, predajná cena - 165,00 eur, poskytnutá zľava - 164,00 eur, uplatnená škoda - 34,17 eur. Žalovaná riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vo výške 207,92 eur vyfakturovaných v období 05/2013 - 07/2013. Žalobca sa pokusom o pokonávku zo dňa 10.10.2013 oznámil žalovanej sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/komunikačné zariadenie, vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaná na pokus o pokonávku reagovala čiastočnou úhradou pohľadávky vo výške 20,00 eur. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so Všeobecnými podmienkami článok 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočne plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 25.10.2013. Žalobcova pohľadávka pozostáva z nároku na zaplatenie služieb vo výške 187,92 eur a z nároku na zaplatenie sumy 40,84 eur, ktorú si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške škody, ktorá podľa jeho názoru žalobcovi preukázateľne vznikla. V prípade ak súd vzhľadom na individuálne okolnosti prípadu hodné osobitného zreteľa bude považovať uplatnenú škodu za neprimerane vysokú, ponecháva na voľnom rozhodnutí súdu akú časť škody, po využití práva súdu výšku škody znížiť navrhovateľovi prizná.

Žalovaná k podanej žalobe uviedla, že zmluvu so žalobcom uzavrela a služby jej boli poskytované.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a listinnými dôkazmi a to žalobným návrhom, Zmluvou o pripojení č. A5622738, Dodatkom a prílohou č. 1 k tejto zmluve, Zmluvou o pripojení č. A4344782, Dodatkom a prílohou č. 1 k tejto zmluve, Zmluvou o pripojení č. A5345115, Zmluvou o pripojení č. A5345115, Zmluvou o pripojení č. A5240728, Zmluvou o pripojení č. A2693171, pokusom o pokonávku zo dňa 10.10.2013, opisom faktúr v počte 12 - faktúra č. 2203893158, č. 2200172579 a č. 2196474321, č. 2196558368, č. 2203887379, č. 2200119300, č. 2196542946, č. 2200230072, č. 2200234605, č. 2196521936, č. 2200112654, č. 2200103910, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete, vyjadrením žalobcu, výsluchom žalovanej a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Podľa Zmluvy o pripojení č. A5622738 zo dňa 21.04.2011 žalobca poskytol žalovanej ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi, 1 ks SIM karty, ktorá umožňovala žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Majster Paušál za 2 eurá.

Z Dodatku k zmluve č. A5622738 zo dňa 21.04.2011 (ďalej len „Dodatok“) uzavretého medzi účastníkmi konania vyplýva, že v súvislosti s kúpou mobilného telefónu (ďalej len „MT“) typu Nokia 1616 sa účastníci dohodli na kúpnej cene za prístroj vo výške 0,98 eur. Žalovaná sa zaviazala splniť povinnosti vyplývajúce jej z Článku 2. tohto dodatku, teda riadne a včas zaplatiť kúpnu cenu za ňou zakúpený akciový mobilný telefón a pravidelne mesačne platiť poplatok najmenej vo výške 2,00 eur a to na základe vystavenej faktúry žalobcom. V Článku 2. bod 2.5. žalovaná sa zaviazala za porušenie zmluvných povinností podľa bodu 2.3. a 2.4. tohto článku zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 32,02 eur. V Zmysle bodu 2.3. tohto článku sa žalovaná zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu s žalobcom po dobu 24 mesiacov odo dňa uzatvorenia tohto dodatku.

Podľa Zmluvy o pripojení č. A4344782 zo dňa 28.04.2009 žalobca poskytol žalovanej ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi, 1 ks SIM karty, ktorá umožňovala žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Paušál Klasik 100 XXL hovory.

Z Dodatku k zmluve č. A43444782 zo dňa 21.04.2011 (ďalej len „Dodatok“) uzavretého medzi účastníkmi konania vyplýva, že v súvislosti s kúpou mobilného telefónu (ďalej len „MT“) typu LG P350 Optimus

ME sa účastníci dohodli na kúpnej cene za prístroj vo výške 1,00 eur. Žalovaná sa zaviazala splniť povinnosti vyplývajúce jej z Článku 2. tohto dodatku, teda riadne a včas zaplatiť kúpnu cenu za ňou zakúpený akciový mobilný telefón a pravidelne mesačne platiť poplatok najmenej vo výške 23,66 eur a to na základe vystavenej faktúry žalobcom. V Článku 2. bod 2.5. žalovaná sa zaviazala za porušenie zmluvných povinností podľa bodu 2.3. a 2.4. tohto článku zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 164,00 eur. V Zmysle bodu 2.3. tohto článku sa žalovaná zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu s žalobcom po dobu 24 mesiacov odo dňa uzatvorenia tohto dodatku.

Podľa Zmluvy o pripojení č. A5345115 zo dňa 03.12.2010 žalobca poskytol žalovanej ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi, 1 ks SIM karty, ktorá umožňovala žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Internet na doma Klasik +.

Podľa Zmluvy o pripojení č. A5240728 zo dňa 16.10.2010 žalobca poskytol žalovanej ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi, 1 ks SIM karty, ktorá umožňovala žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Paušál 3 Eurá.

Podľa Zmluvy o pripojení č. A2693171 zo dňa 30.11.2006 žalobca poskytol žalovanej ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi, 1 ks SIM karty, ktorá umožňovala žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Paušál 199 Sk s benefitom.

Za neuhradené služby, žalobca vyfakturoval žalovanej jednotlivými faktúrami č. 2203893158 zo dňa 23.07.2013 v sume 0,13 eur s lehotou splatnosti 06.08.2013, faktúrou č. 2196476321 zo dňa 23.05.2013 v sume 46,98 eur s lehotou splatnosti 06.06.2013, faktúrou č. 2196558368 zo dňa 23.05.2013 v sume 2,00 eur s lehotou splatnosti 06.06.2013, faktúrou č. 2203887379 zo dňa 23.07.2013 v sume 5,08 eur s lehotou splatnosti 06.08.2013, faktúrou č. 2200119300 zo dňa 23.06.2013 v sume 16,99 eur s lehotou splatnosti 07.07.2013, faktúrou č. 2196542946 zo dňa 23.05.2013 v sume 16,99 eur s lehotou splatnosti 06.06.2013, faktúrou č. 2200230072 zo dňa 23.06.2013 v sume 34,09 eur s lehotou splatnosti 07.07.2013, faktúrou č. 2200234605 zo dňa 23.06.2013 v sume 28,42 eur s lehotou splatnosti 07.07.2013, faktúrou č. 2196521936 zo dňa 23.05.2013 v sume 47,98 eur s lehotou splatnosti 06.06.2013, faktúrou č. 2200112654 zo dňa 23.06.2013 v sume 2,00 eur s lehotou splatnosti 07.07.2013, faktúrou č. 2200103910 zo dňa 23.06.2013 v sume 4,06 eur s lehotou splatnosti 07.07.2013. Spolu vo výške 204,72 eur.

Za upomienku si žalobca v konaní faktúrou č. 2200172579 zo dňa 23.06.2013 uplatnil sumu 5,00 eur s lehotou splatnosti 07.07.2013.

Žalobca si však v konaní uplatnil po odrátaní sumy 20,00 ktorú uhradila žalovaná, za neuhradené služby sumu 187,92 eur.

Z pokusu o pokonávku žalobcu adresovaného žalovanej zo dňa 10.10.2013 vyplýva, že žalobca vyzval žalovanú na úhradu splatných faktúr za poskytované služby a poplatky za obdobie 05/2013 až 07/2013 v celkovej výške 207,92 eur. Zároveň žalovanú upozornil, že je povinný z dôvodu porušenia zmluvných ustanovení vyplývajúcich zo zmluvy o pripojení zaplatiť zmluvnú pokutu a to v celkovej výške 196,00 eur. Náhradný termín plnenia za poskytnuté komunikačné služby a zmluvnú pokutu stanovil na 24.10.2013.

Žalovaná na pokus o pokonávku reagovala čiastočnou úhradou pohľadávky vo výške 20,00 eur.

Z Článku 4 bod 4.4 písm. a) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s.

vyplýva, že žalobca bol oprávnený odstúpiť od Zmluvy ak účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni jej splatnosti. Podľa bodu 4.5 uvedeného článku, odstúpením sa Zmluva zrušuje dňom nasledujúcim po dni, v ktorom odstupujúca zmluvná strana doručí druhej zmluvnej strane písomné oznámenie o odstúpení od zmluvy.

Podľa Článku 17. bod 17.5 Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejne telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., Zmluva a Všeobecné podmienky, ako aj právne vzťahy medzi účastníkom a spoločnosťou, ktoré nie sú výslovne v Zmluve a Všeobecných podmienkach upravené, sa riadia ustanoveniami ostatných platných právnych predpisov.

Podľa § 52 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „Zákon“), účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1, 2 Zákona, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 43 ods. 5 Zákona, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník opakovane neoprávnenne zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z nedbanlivosti, ak nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti, ak pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí, ak opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania, ak opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Na základe vykonaného dokazovania a vychádzajúc z citovaných ustanovení súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania boli uzavreté zmluvy o pripojení a následne dodatky k nej. Zo strany žalovanej došlo k porušeniu zmluvných podmienok a to neuhradením cien poskytnutých služieb a poplatkov za obdobie od 05/2013 až 07/2013, ktoré jej boli zo strany žalobcu vyfakturované jednotlivými vyššie uvedenými faktúrami. Celkovo výška pohľadávky žalobcu z titulu neuhradenia v zmysle vystavených časti faktúr bola vo výške 207,92 eur. Žalovaná bola zo strany žalobcu vyzvaná na dobrovoľné plnenie. Žalovaná na výzvu nereagovala ani čiastočnou úhradou.

Sumu 5,00 eur z faktúry č. 2200172579 za zaslanie upomienky súd nepriznal nakoľko žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. Nepreukázal súdu zaslanie nejakej upomienky a to podľa čo si túto

sumu účtoval a ani nepreukázal že by mu za zaslanie týchto upomienok vznikli nejaké reálne náklady v tejto výške.

Žalobca si uplatnil za neuhradené služby sumu 207,92 eur. Súd však pri zrátaní jednotlivých faktúr došiel k záveru, že suma za neuhradené služby predstavuje z predmetných faktúr len sumu 204,72 eur a nie 207,92 eur. Po zohľadnení úhrady žalovanej táto suma predstavovala sumu 184,72 eur (z faktúr č. 2203893158, č. 2196476321, č. 2196558368, č. 2203887379, č. 2200119300, č. 2196542946, č. 2200230072, č. 2200234605, č. 2196521936, č. 2200112654, č. 2200103910).

Súd voči tejto sume nemal žiadne námietky a preto považoval nárok žalobcu v tejto časti t.j. 184,72 eur za dôvodný a preto súd návrhu žalobcu v tejto časti vyhovel tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti pokiaľ sa týka žiadaného hovorného žalobu ako nedôvodnú z dôvodov vyššie uvedených zamietol.

Žalovaná tým, že nezaplatila cenu za poskytnuté služby a za kúpu mobilného telefónu ani v dodatočnej lehote určenej žalobcom v pokuse o pokonávku, teda do 24.10.2013, dostala sa dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty, do omeškania. Týmto dňom vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy. Podľa zistenia súdu výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením bola 0,50 % ročne. Výška úrokov z omeškania ku dňu 25.10.2013 bola teda 8,50 % ročne. Súd preto priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v súlade s platnou právnou úpravou a to podľa § 517 ods. 2 Občianskeho Zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 8,50 % ročne od 25.10.2013 do zaplatenia zo sumy dlžného hovorného, ktoré súd uznal tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Zvyšok nároku na úroky z omeškania ako neodôvodnený zamietol.

V danej právnej veci bola medzi žalobcom a žalovanou uzatvorená spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Ustanovenie § 53 ods. 1, veta druhá predstavuje cestu na širšiu súdnu ochranu spotrebiteľa aj vo vzťahu k esenciálnym zložkám zmluvy.

V súvislosti s týmito zákonnými ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa súd posudzoval celý žalobcom uplatnený nárok.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd nijako nespochybňuje význam zmluvnej pokuty. Pokiaľ ide však o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“). Smernica zároveň v prílohe vypočítava pre členské štáty ako vzor niektoré zmluvné podmienky, ktoré odporúča transponovať do vnútroštátnych predpisov. Miesto v Smernici má aj „neprimeraná kompenzácia za porušenie záväzku spotrebiteľa“ a s účinnosťou od 1. januára 2008 bola neprimeraná sankcia explicitne zapracovaná medzi neprijateľné podmienky aj do Občianskeho zákonníka.

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybni podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

V zmysle Dodatku k zmluve o pripojení a Všeobecných podmienok žalobcu bola medzi účastníkmi konania pre prípad porušenia zmluvných dojednaní dohodnutá zmluvná pokuta (zmluvná podmienka) a súd mal za to, že takto dohodnutá zmluvná pokuta je v rozpore s ust. § 3 ods. 1 a § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Do pozornosti súd tiež dáva žalobcovi, že dotknutá zmluvná podmienka týkajúca sa zmluvnej pokuty, už bola súdom určená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti ako celku. Cieľom tohto určenia bolo, aby sa žalobca zdržal používania tejto podmienky vo vzťahu ku všetkým spotrebiteľom, na ktorých majú takto dojednané zmluvné podmienky priamy dosah a môžu ich rovnako poškodiť (rozsudky Krajského súdu v Prešove a to vo veciach vedených pod sp. zn. 6Co/91/2011, 6Co/44/2012, 19Co/30/2012). Následne začal žalobca keďže jeho nároky ohľadom zmluvnej pokuty neboli úspešné uplatňovať tieto nároky z iného právneho titulu.

Žalobca uviedol, že sa voči žalovanej nedomáha zaplatenia zmluvnej pokuty na ktorú poukázal že bola dohodnutá, ale náhrady škody vo výške 40,84 eur, pričom táto suma podľa neho predstavuje rozdiel cien predaného mobilného telefónu v čase uzatvorenia zmluvy o pripojení a akciovej ceny, za ktorú žalobca telefón žalovanej odpredal. Zaplatenia tejto sumy sa domáha titulom náhrady škody, lebo porušením zmluvných povinností zo strany žalovanej vznikla žalobcovi škoda vo výške 40,84 eur, ktorá zodpovedá výške poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilných telefónov, ktoré žalobca odpredal žalovanej na základe uzatvorených dodatkov k zmluvám o pripojení.

Súd vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že žalobca, že nemá nárok na náhradu škody vo výške dotácie poskytnutej žalobcom na nákup mobilného zariadenia. Zákon v prípade vzniku zodpovednosti

za škodu presne vymedzuje podmienky takéhoto zodpovednostného vzťahu (predpokladmi pre vznik zodpovednosti v zmysle citovaných zákonných ustanovení pre vznik škody sú protiprávny úkon, ujma-škoda, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a ujmom a zavinenie) a nestačí len konštatovanie o vzniku škody vo výške sumy dotácie. Medzi žalobcom a žalovanou došlo k uzatvoreniu písomnej dohody o výške kúpnej ceny mobilných telefónov, teda žalobcom bola stanovená odkupná cena telefónov, ktorú žalovaná uhradila. Teda v tomto smere sa žalobca nemôže voči žalovanej domáhať náhrady škody vo výške predstavujúcej rozdiel medzi cenou telefónov a zľavnenou cenou telefónov, za ktorú mobilné telefóny žalovanej odpredal, nakoľko medzi nimi bola uzatvorená osobitná dohoda o výške kúpnej ceny mobilných zariadení a takto dohodnutú kúpnu cenu žalovaná žalobcovi aj uhradila.

K tvrdeniu žalobcu je ešte potrebné uviesť, že pre predajnú, akciovú cenu mobilného telefónu sa dobrovoľne rozhodol samotný žalobca, ktorý diktoval podmienky v danom právnom vzťahu ako silnejšia strana. Pre predaj mobilného zariadenia za akciovú kúpnu cenu sa žalobca rozhodol v rámci svojej obchodnej politiky, pričom všetky zvýhodnenia a benefity boli žalobcom poskytované dobrovoľne a je nepochybné, že práve toto bolo účelom tejto jeho marketingovej a obchodnej stratégie. Súd preto inú ako akciovú cenu mobilného telefónu, za ktorú odpredal žalovanej mobilný telefón nepovažuje za relevantnú. Súd po preskúmaní veci, vzhľadom na vykonané dokazovanie dospel k záveru, že v danom prípade neboli naplnené predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu definované zákonom (tvrdením žalobcu tak ako je to vyššie uvedené).

Na základe uvedeného preto súd žalobcu v prevyšujúcej, t.j. časti o zaplatenie sumy 40,84 eur ako náhrady škody spolu s úrokmi z omeškania ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

V danej právnej veci súd návrhu v časti uplatneného návrhu na zaplatenie sumy vo výške 184,72 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne z tejto sumy od 25.10.2013 do zaplatenia vyhovel a vo zvyšnej časti návrhu, t.j. ohľadom sumy 44,08 eur žalobu zamietol.

V danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V predmetnej veci mal po prepočte pomeru úspechu a neúspechu žalobca úspech vo výške 81% ($184,72/228,76 \times 100 = 80,75$) a neúspech vo výške 19 % ($100-81 = 19$ %).

Vzhľadom na uvedené súd o trovách konania žalobcu rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a po odrátaní neúspechu žalobcu od jeho úspechu mu vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 62 %.

Trovy konania u žalobcu pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia. Keďže žalobca má právo na náhradu trov konania vo výške 62 % súd priznal žalobcovi 62 % zo sumy 16,50 eur, čo predstavuje sumu 10,23 eur.

V rámci náhrady trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 67,10 eur podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), ktoré sú vyčíslené takto:

Tarifná odmena v sume 39,84 eur podľa § 10 ods.1, § 13a ods. 1 písm. a) a d) vyhlášky a to za nasledovné úkony (základ pre určenie odmeny je 228,76 eur, odmena za jeden úkon je 19,92 eur):

- prevzatie a príprava zastupovania 19,92 eur
- písomné podanie na súd zo dňa 11.02.2015 19,92 eur

Náhrada hotových výdavkov v sume 16,43 eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (režijný paušál), rok 2014 - 8,04 eur a rok 2015 - 8,39 eur. Žalobca si však uplatnil len sumu 16,08 eur. Súd mu priznal len túto sumu ktorú si uplatnil, teda 16,08 eur.

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného právneho predpisu

Súd priznal žalobcovi daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % zo sumy 55,92 eur (39,84 eur + 16,08 eur), čo predstavuje sumu 11,18 eur.

Spolu trovy právneho zastúpenia žalobcu tak predstavujú 67,10 eur. Keďže žalobca má právo na náhradu trov konania vo výške 62 % súd priznal žalobcovi 62 % zo sumy 67,10 eur, čo predstavuje sumu 41,60 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. I O.s.p.
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)

f) rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.